

TRIBUNALUL VÂLCEA

Secția Penală

Dosar nr. 3221/90/2020

Termen de pronunțare: 20.04.2022

Complet: F 5

Râmnicu Vâlcea, Scuarul Revoluției nr. 1, Jud. Vâlcea

E-mail: tr.valcea.penal@just.ro

Fax: (0350) 41 21 63

**CONCLUZII SCRISE
FORMULATE DE INC. HORĂSCU ION**

(I). În cauză, în baza *art. 281 alin. (1) lit. b) Cod Procedură Penală comb. cu Decizia Curții Constituționale nr. 302/2017*, invocăm excepția nulității absolute a urmăririi penale efectuată de PICCJ – DNA- Serviciul Teritorial Pitești (Rechizitoriul nr. 183/P/2017 din 23.10.2020 fiind întocmit de procuror șef serviciu Simona Constantinescu și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procuror șef Secția de Combatere a Infrațiunilor Asimilate Infrațiunilor de Corupție Ana Dana Manuela) **privind încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.**

Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală (publicată în Monitorul Oficial nr. 566 din 17.07.2017).

De asemenea, semnalăm faptul că în ceea ce privește efectele Deciziei CCR nr. 302/2017 afectează și procedura camerei preliminare, în sensul că **emiterea Rechizitoriului de către procurorul de la parchetul incompetent material echivalează cu nelegalitatea sesizării instanței, precum și cu neregularitatea actului de sesizare, fiind aplicabile și în atare situație dispozițiile nulității absolute.**

Nulitatea absolută invocată în dosar vizând urmărirea penală în integralitatea ei efectuată de un **organ de urmărire penală incompetent material** derivă din prevederile **Deciziei nr. 26/15 noiembrie 2021 a Înaltei**

Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii prin care s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de Urgență nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, **infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 din Codul Penal, care a cauzat o pagubă materială mai mică sau egală cu echivalentul în lei a 200.000 euro, comisă de o persoană a cărei calitate nu determină incidența dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) din O.U.G. nr. 43/2002 este de competența parchetului nespecializat, iar nu a Direcției Naționale Anticorupție.**

Ordonanța de Urgență nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Cap. III

Competența Direcției Naționale Anticorupție

Art. 13 –

(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

Decizia vizând recursul în interesul legii este obligatorie pentru instanțele de judecată în sensul disp. art. 474 alin. (4) din Codul de Procedură Penală. Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I potrivit art. 474 alin. (3) din Codul de Procedură Penală. Facem precizarea că minuta deciziei face parte integrantă din conținutul deciziei invocate, fiind identică în conținut cu dispozitivul respectivei decizii.

Rezultă din Rechizitoriul cauzei (pag. 93) în capitolul „Competența Direcției Naționale Anticorupție” că prejudiciul în speță este peste 10.000 euro, respectiv 134.080 lei (echivalentul a 26.816 euro), deci paguba produsă este sub suma de 200.000 euro la care face referiri Decizia nr. 26/2021 a Curții Constituționale.

Pe cale de consecință, în prezenta cauză dedusă judecății urmărirea penală în dosar trebuia efectuată de organul de urmărire penală competent material, respectiv de Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea și nu de către PICCJ – DNA – Serviciul Teritorial Pitești cum nelegal s-a efectuat.

Organul de urmărire penală competent material, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea are competență să efectueze urmărirea penală în dosar privindu-l pe Horăscu Ion sub aspectul *infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din*

Codul Penal, dar și vizând fapta de participatie improprie la infracțiunea de spălare a banilor prev. de art. 52 alin. (3) rap. la art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplic. art. 5 alin. (1) din Codul Penal, ambele fapte cu aplic. art. 38 alin. (1) Cod Penal.

*

(II). În cauză este incident principiul *ne bis in idem* - reglementat în art. 4 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 6 din Codul de procedură penală – care stabilește că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de două ori pentru aceeași infracțiune.

- Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale

Articolul 4. Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori

1. Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași Stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui Stat.

- Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2010/C 83/02)

Articolul 50 Dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune

Nimeni nu poate fi judecat sau condamnat pentru o infracțiune pentru care a fost deja achitat sau condamnat în cadrul Uniunii, prin hotărâre judecătorească definitivă, în conformitate cu legea.

- Codul de Procedură Penală (Legea nr. 135/2010)

Art. 6. Ne bis in idem. Nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.

Regula *non bis in idem* se aplică în dreptul Uniunii (a se vedea, în cadrul unei jurisprudențe considerabile, hotărârea din 5 mai 1966, în cauzele 18/65 și 35/65, Gutmann/Comisie, Rec. 1966, p. 150 și într-o cauză recentă, hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 aprilie 1999, în cauzele conexe T-305/94 și altele, Limburgse Vinyl Maatschappij NV/Comisia, Rec. 1999, p. II-931). Se precizează faptul că regula ce interzice cumulul se referă la două sancțiuni de aceeași natură, în cazul de față penale.

Facem precizarea că *infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod Penal* ce formează obiectul prezentei cauze dedusă judecătii (Rechizitoriul nr. 183/P/2017 al PICCJ – DNA – Serviciul Teritorial Pitești – dosar nr. 3221/90/2020 al Tribunalului Vâlcea, Secția Penală) a fost cercetată și în dosarul nr. 51/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Drăgășani, inculpatul Horăscu Ion fiind trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. 51/P/2014 din 10.03.2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Drăgășani (dosar nr. 920/223/2017 al Judecătoriei Drăgășani soluționat prin Sentința penală nr. 91/7.05.2021, pronunțată de Judecătoria

Drăgășani, definitivă prin Decizia penală nr. 890/13.12.2021, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția Penală) pentru săvârșirea *infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul Penal cu aplic. art. 5 Cod Penal* – vizând faptul că în perioada iulie – august 2012, în calitate de Primar al Comunei Prundeni, Județul Vâlcea, prin nerespectarea procedurilor de achiziție publică a prejudiciat bugetul local al comunei cu suma totală de 134.897 lei care a fost încasată neconvenit de SC DARICOS PREST SRL în loc să intre în contul SC Prima Prundeni SRL.

Toate aspectele factuale verificate și constituite în mijloace de probă în prezentul dosar au fost anchetate și în dosarul penal nr. 51/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Drăgășani. În baza dosarului nr. 51/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Drăgășani s-a format la Judecătoria Drăgășani dosarul penal nr. 920/223/2017 în care Horăscu Ion a fost condamnat definitiv la o pedeapsă de 3 ani închisoare cu suspendarea executării pentru săvârșirea *infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul Penal cu aplic. art. 5 Cod Penal*.

Rezultă astfel că pentru aceeași faptă, cu același prejudiciu, inculpatul Horăscu Ion a fost deja condamnat definitiv în dosarul nr. 920/223/2017 al Judecătoriei Drăgășani, ceea ce relevă cu evidență incidența în dosarul prezent al *principiului ne bis in idem prev. de art. 6 din Codul de Procedură Penală*, potrivit căruia Horăscu Ion nu putea fi urmărit penal și judecat pentru săvârșirea *infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod Penal* deoarece anterior a fost anchetat și s-a pronunțat o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă pentru același prejudiciu (Sentința penală nr. 91/7.05.2021, pronunțată de Judecătoria Drăgășani, definitivă prin Decizia penală nr. 890/13.12.2021, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția Penală – dosar nr. 920/223/2017).

*

(III). 1. CJUE a stabilit că inculpatul trebuie să primească lămuriri și clarificări cu privire la acuzațiile care i se impută prin rechizitoriu, chiar dacă s-a depășit camera preliminară.

Pe data de 21 oct 2021, CJUE a decis în cauza [C-282/20](#) că este contrară dreptului european legislația națională care nu prevede o cale procedurală ce permite să se remedieze după ședința preliminară într-o cauză penală neclaritățile și lacunele din conținutul rechizitoriului care aduc atingere dreptului persoanei acuzate de a i se comunica informații detaliate cu privire la acuzare, respectiv că instanța este obligată să interpreteze legislația națională astfel încât să se permită modificarea acuzării chiar dacă s-a depășit etapa camerei preliminare.

Curtea de la Luxembourg a invocat două dispoziții incidente din dreptul european:

- art. 6 alin. (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale: *„Statele membre se asigură că, cel târziu la prezentarea fondului acuzaării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acuzare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acuzate,,;*
- art. 47 din CDFUE: dreptul la un proces echitabil.

În acest sens: CJUE: Acuzațiile trebuie lămurite și după camera preliminară; octombrie 29, 2021

Hotărârea CJUE vine în completarea unei jurisprudențe în materia dreptului la informare al persoanelor acuzate prevăzute în Directiva 2012/13. Prin această hotărâre, CJUE a clarificat domeniul de aplicare a art. 6 alin. (3) din Directivă, în sensul că informații detaliate, privitoare la acuzare, includ atât stabilirea încadrării juridice, cât și descrierea faptelor. Cu alte cuvinte, instanța europeană impune ca instanța de judecată să nu rețină cauza în vederea deliberării, fără ca inculpatul să cunoască care este fapta și încadrarea juridică asupra căreia va purta deliberarea, precum și forma de participare a persoanei acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.

Pe cale de consecință, jurisprudența CJUE crează premisele unui mecanism prin care dreptul la apărare al inculpatului să fie protejat în mod corespunzător exclusiv în ipoteza existenței unor neclarități și lacune în stabilirea temeiului de fapt al acuzației.

În concluzie, în baza art. 386 C.proc.pen și Deciziei CCR nr. 250/2019, judecătorul poate trimite cauza la parchet pentru refacerea rechizitoriului chiar dacă dosarul a depășit camera preliminară.

O problemă ce poate izvorî din aplicarea Deciziilor nr. 802/2017 și 88/2019 ale Curții Constituționale privește efectul derivat al nulităților absolute constatate în faza judecătii, conform art. 280 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În paragraful 29 al Deciziei nr. 802/2017, Curtea Constituțională reține că: *„o verificare a loialității/legalității administrării probelor, din această perspectivă [art. 101 și art. 102 alin. (1) din Codul de procedură penală], este admisă și în cursul judecătii, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici/procedee neloiale/nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecătii aceste aspecte. Altfel spus, probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecătii din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost*

administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă iuris et de iure că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită”.

Prin Decizia nr. 88/2019, Curtea Constituțională a reiterat regulile specifice regimului juridic al nulității absolute, statuând că dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală nu pot limita dreptul părților de a invoca în tot cursul judecății nulitatea absolută a actelor de urmărire penală.

În acest sens: Despre consecințele procedurale naționale ale deciziei CJUE din cauza C-282/20. Analele Universității din București – Seria Drept. Forum Juridic nr. 3/2021. Conf. univ.dr. Andrei Zarafiu, Giulia Șologan, Facultatea de Drept, Universitatea din București.

2. Într-o decizie de speță, Curtea de Apel Constanța, cu opinie majoritară, a admis apelurile declarate, a desființat sentința penală a fondului și a trimis cauza spre rejudecare la camera preliminară în vederea așurării caracterului echitabil al procedurii de judecată, instanța de apel a arătat că se impune parcurgerea etapei camerei preliminare de către aceeași instanță care s-a declarat competentă să judece fondul cauzei, **cu verificarea competenței organului de urmărire penală.**

În acest sens: Decizia nr. 847/16.10.2020 a Curții de Apel Constanța, cu opinie majoritară

*

(IV). Reține în mod greșit Rechizitoriul cauzei că Horăscu Ion, în calitate de Primar al Comunei Prundeni, Județul Vâlcea și-a exercitat defectuos sarcinile de serviciu vizând și funcția de ordonator de credite prin 16 acte materiale săvârșite la datele relevate în pag. 1 a Rechizitoriului și a săvârșit, de asemenea, infracțiunea de participare improprie la infracțiunea de spălarea banilor prin 6 acte materiale la datele inserate în pag. 2 a actului de sesizare.

Întreg eșafodajul acuzării este fondat pe existența unor facturi fiscale emise de SC PRIMA PRUNDENI SRL ca fiind necorespunzător întocmite și/sau fiind însoțite de documente fictive sau lipsite de documente justificative, **dintre care pentru marea lor majoritate prin Rechizitoriul cauzei se dispune în legătură cu acestea clasarea urmăririi penale din lipsă de probatoriu conform art. 16 alin. (1) lit. c) Cod Procedură Penală (pag. 89 - 92 Rechizitoriu), situație în care în dosar nu există probe certe care să stabilească dincolo de orice dubiu elementele constitutive ale infracțiunilor deduse judecății privindu-l pe Horăscu Ion prin tipicitatea conținutului faptelor în plan obiectiv și subiectiv concordant prevederilor normei de incriminare, aceasta pe fondul în care în legătură cu facturi ce se constituie în fundament al acuzării se dispune de procurorul de caz prin Rechizitoriu clasarea urmăririi penale din lipsă de probe, aceeași soluție de clasare vizând**

și infracțiunea de fals pentru care inculpatul a fost anchetat tot din lipsa probelor care să contureze faptele din punct de vedere penal, al existenței lor și a vinovăției inculpatului.

Exemplificăm facturile nr. 71, 72, 73 și 74 din 22.05.2012 (redate acuzativ de procuror în Rechizitoriu la pag. 81). Se dispune clasarea de procuror și vizând facturile cu nr. 75, 76 și 80 din 3.07.2012.

În contextul în care în legătură cu marea majoritate a facturilor incriminatorii redade în Rechizitoriu se dispune clasarea urmăririi penale din lipsa probatorului și/sau pentru lipsa elementelor de tipicitate în plan obiectiv și subiectiv vizând conținutul normei de incriminare cuprinsă în *art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod Penal* prin raportare la situația factuală din dosar rezultă cu evidență că în speță există un probatoriu deficitar administrat și interpretat de Parchet, ceea ce conturează o puternică îndoială vizând existența abuzului în serviciu care să fi fost săvârșită în mod intenționat de inculpat, context în care, în baza regulii *in dubio pro reo* se impune în cauză **ACHITAREA** inculpatului de orice penalitate în baza *art. 16 alin. (1) lit. c) Cod Procedură Penală [nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea]* pentru săvârșirea infracțiunii prev. de *art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod Penal*.

Și vizând *infracțiunea de participatie improprie la spălarea de bani*, reținută în sarcina inculpatului, nu este dovedită prin probe certe în speță, mai ales că în legătură cu facturile în baza cărora se susține că s-au achitat necuvenit suma de 350.000 lei către SC PRIMA PRUNDENI SRL (cu nr. 76/2012, 79/2012 și 80/3.07.2012) și care s-au constituit în fundament al acuzării inculpatului s-a dispus măsura clasării urmăririi penale în cauză (pag. 87 – 88 Rechizitoriu) **nici o probă a dosarului nu a făcut dovada faptului că Horăscu Ion a acționat cu intenție pentru ca alte persoane din culpă sau fără vinovăție să comită fapte penale în nici una dintre variantele cuprinse în prevederile art. 52 Cod Penal.**

De altfel, nici inculpatul și nici Tolbaru Elena și Constantin Adrian nu au cunoscut proveniența ilicită a sumelor de bani cu care s-au efectuat plăți în 17.12.2012, 20.12.2012, 31.12.2012, 11.03.2013, 8.04.2013 și 17.05.2013, astfel încât Horăscu Ion sau respectivele persoane/martori să acționeze **cu intenția** de a ascunde în disimulare proveniența sumelor de bani plătite astfel încât să introducă banii într-un mecanism complex de spălare a banilor, astfel cum susține gratuit, fără corespondent în probele dosarului procurorul de caz în Rechizitoriul cauzei la pag. 45.

În acest context se impune **ACHITAREA** inculpatului și pentru săvârșirea *infracțiunii de participatie improprie la infracțiunea de spălare a banilor prev. de art. 52 alin. (3) rap. la art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplic. art. 5 alin. (1) din Codul Penal* în baza *art. 16 alin. (1) lit. c) Cod Procedură Penală [nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea]*, această soluție fiind de natură să reprezinte adevărul juridic în dosar în raport de

piesele speței existente în acuzarea inculpatului în acceptul Parchetului DNA – Serviciul Teritorial Pitești.

Nu suntem în situația de eludare a obligației procedurale a instanței de judecată de a soluționa cauza prin restituirea dosarului la procuror. Dimpotrivă, prin aplicarea deciziei CJUE din cauza C-282/20, instanța este obligată să își realizeze în mod complet funcția activată prin sesizare și investire, urmând a se pronunța o soluție de achitare, întrucât probele în acuzare nu întrunesc standardul minim necesar angajării răspunderii penale prevăzut de art. 103 alin. (2) C. Proc. Pen., dincolo de orice dubiu rezonabil.

*

(V). În cauză se impune ACHITAREA inculpatului Horăscu Ion pentru săvârșirea *infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. La art. 297 alin. (1) Cod Penal* și datorită împrejurării că în **Rechizitoriul cauzei nu se relevă punctual care anume reglementări cuprinse în legislație primară a încălcat inculpatul în îndeplinirea defectuoasă a sarcinilor de serviciu.**

Înșiruirea în Rechizitoriu a unor legi și articole din legi nu suplinește obligația procurorului de caz de a releva în concret, punctual pentru fiecare infracțiune în parte din cele imputate, respective pentru fiecare act material al infracțiunii de abuz în serviciu viznd cele 16 acte material la care referă, ce anume text de lege a încălcat în concret Horăscu Ion și nu să prezinte la începutul Rechizitoriului generalități despre „legislația primară” în referire la *Legea nr. 273/2006, O.G. nr. 119/1999 pe care Parchetul le invocă cu texte generale vizând atribuții ce incumbă ordonatorilor de credite în organizarea și utilizarea creditelor bugetare, fără a indica concret care a fost modul defectuos în care a acționat inculpatul în respectiva calitate cu indicarea modului correct, legal în care ar fi trebuit să acționeze.*

LEGEA Nr. 273 din 29 iunie 2006 PRIVIND FINANȚELE PUBLICE LOCALE, cu modificările și completările ulterioare

ORDONANȚĂ Nr. 119 din 31 august 1999 *** Republicată privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv

Toate aceste încălcări de legislație primară erau necesar a se dovedi în dosar față de Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 existentă în acest sens vizând infracțiunea de abuz în serviciu.

De altfel, în dosar nu este stabilit fără echivoc existența unui prejudiciu și/sau cuantumul acestuia privind infracțiunea de abuz în serviciu dar și cea privind spălarea banilor, Rechizitoriul cauzei oscilând în a prezenta diferite cuanțumuri de sume ce ar reprezenta prejudiciul penal în cazul celor două infracțiuni imputate inculpatului.

Astfel, la pag. 41 din Rechizitoriu se fac referiri la suma de 66.910,40 lei ce reprezintă prejudiciu pentru UAT Prundeni, acesta circumscriindu-se „tipicității obiective și subiective a infracțiunii de abuz în serviciu” pentru ca la pag. 45 din Rechizitoriu procurorul de caz să releve un prejudiciu de 134.080 lei ca fiind provenit din prejudiciul de abuz în serviciu.

La pag. 84 din Rechizitoriu procurorul de caz indică existența unui prejudiciu în cadrul abuzului în serviciu în sumă de 577.175,40 lei, iar pentru infracțiunea de spălare a banilor relevă un prejudiciu de 134.080 lei deși anterior în Rechizitoriu vorbise de un prejudiciu de 350.000 lei produs prin spălarea de bani și 66.910,40 lei prin fapta de abuz în patrimoniul UAT Prundeni.

Toate aceste aspecte vizând existența sau inexistența unui prejudiciu și quantumul acestuia în cazul ambelor infracțiuni de care inculpatul a fost acuzat trebuie lămurite esențialmente pentru rezolvarea corectă a laturii penale a cauzei în operațiunea de individualizare judiciară a pedepsei în situația când s-ar reține vreo vinovăție penală în sarcina inculpatului, dar și pentru rezolvarea corectă a laturii civile a dosarului vizând sumele de acoperit către UAT Prundeni și/sau de confiscat privind fapta de spălare de bani.

*

(VI). Concluzionând, în dosar se impune ACHITAREA inculpatului Horăscu Ion de orice penalitate pentru următoarele considerente:

În speță, infracțiunile imputate inculpatului nu întrunesc elementele de tipicitate în plan obiectiv și subiectiv prin raportare la conținutul normelor de incriminare.

Vizând noțiunea de **folos necuvenit de care ar fi beneficiat SC Prima Prundeni SRL în detrimentul bugetului Primăriei Prundeni**, în variantele abuzului comis de Horăscu Ion și a participației impropriei la spălare de bani, facem precizarea că **sumele de bani plătite de UAT Prundeni către SC Prima Prundeni SRL nu au fost unele legal datorate deoarece firma în discuție a executat în realitate serviciile la care s-a angajat a le realiza în comună, sumele de bani fiind astfel contravaloarea respectivelor servicii prestate, fiind vorba în speță de o plată legal datorată de Primăria Prundeni.**

De altfel, organul decizional în cadrul Primăriei Prundeni vizând lucrările executate a fost Consiliul Local Prundeni, Primarul – respectiv inculpatul Horăscu Ion - fiind doar executantul hotărârilor și măsurilor dispuse de Consiliul Local. **Chiar actele normative indicate de Parchet în Rechizitoriu ca fiind încălcate de inculpat în cadrul sarcinilor sale de serviciu referă la atribuțiile Consiliului Local și nu la cele ale Primarului, ceea ce relevă faptul că Horăscu Ion nu a încălcat legislația primară în activitățile derulate și în mod greșit au fost apreciate de procurorul de caz ca fiind încălcări de lege primară comise de către Primar.**

Această împrejurare relevă și interpretarea dată de Curtea Constituțională a noțiunii de „*îndeplinește în mod defectuos*” care echivalează cu „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. Or, Horăscu Ion nu a încălcat nici o prevedere legală cuprinsă în legi și/sau ordonanțe ale Guvernului prin activitățile derulate în speță, ceea ce denotă că acesta nu are răspundere penală în dosar, soluția corectă de pronunțat în cauză privind faptele de care inculpatul este acuzat fiind aceea de ACHITARE în baza art. 396 alin. (1) și (5) comb. cu art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală [fapta nu este prevăzută de legea penală].

În speță, activitatea inculpatului ca și Primar și/sau ordonator de credite nu se circumscrie unei greșeli penale ci se poate constitui într-o răspundere administrativă și/sau disciplinară pentru că adevărata răspundere penală o oartă organul decizional, respectiv Consiliul Local Prundeni vizând măsurile dispuse pentru executarea lucrărilor și serviciilor incriminate în dosar.

În cauză, nu poate fi reținută în sarcina inculpatului săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu deoarece probele cauzei nu stabilesc privind elementul material al faptei că s-ar fi produs vătămări intereselor persoanelor cu vinovăție de către inculpat. Horăscu Ion nu a acionat și/sau stat în pasivitate cu intenția de a vătăma interesele Primăriei Prundeni sau ale colectivității comunei. Nu a urmărit vreun astfel de interes și nici nu a acceptat producerea lui.

Privind bugetul Primăriei, este de semnalat împrejurarea că nu s-a produs o tulburare însemnată bunului mers al acestei instituții, o pagubă de o anumită proporție sau și gravitate, adică o tulburare reală, efectivă, determinată și constatabilă de natură a periclita funcționarea în continuare a instituției Primăriei după plățile făcute către SC Prima Prundeni SRL.

Deci, nici sub acest aspect în dosar nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor imputate inculpatului, lipsind latura obiectivă și subiectivă a infracțiunilor de care Horăscu Ion a fost acuzat.

În cauză nu s-a făcut dovada prin probe că Horăscu Ion a săvârșit vreo faptă penală în numele Primăriei, implicit a Consiliului Local pentru realizarea vreunui interes propriu, ci a acționat doar pentru aducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului Local, spre binele comunității, ceea ce relevă odată în plus lipsa formei de vinovăție prevăzută de legea penală pentru Horăscu Ion în ceea ce privește infracțiunile de care a fost acuzat în mod nelegal.

Horăscu Ion nu a urmărit prin activitatea derulată să obțină vreun avantaj patrimonial pentru sine sau pentru altul (în speță pentru asociatul unic al SC Prima Prundeni SRL), firma în litigiu realizând în fapt activitățile contractate către UAT Prundeni.

*

(VII). În acest cadru se impune în cauză pentru ca procesul penal prezent să respecte echitatea întregii proceduri, al dreptului la apărare să se efectueze în dosar o expertiză tehnică judiciar contabilă, astfel cum în apărarea sa Horăscu Ion a solicitat iar atât procurorul de caz cât și instanța de fond în mod nejustificat au respins cererea în apărare formulată.

O expertiză contabilă în dosar se impune a se efectua și pentru considerentul că în cauză nu există decât un Raport de constatare întocmit de inspectorii antifraudă din cadrul DNA, situație în care, cunoscând practica judiciară și doctrina în domeniu, **respectivul Raport de constatare este lovit de NULITATE, fiind întocmit pro causa de o persoană necompetentă din cadrul unității de Parchet care a instrumentat urmărirea penală în speță, persoană care nu poate fi asimilată unui expert în sensul art. 172 și urm. Cod Procedură Penală.**

*

(VIII). Vizând invocarea din oficiu de Tribunalul Vâlcea a „eventualei schimbări a încadrării juridice a faptelor”^[1] – pentru inc. Horăscu Ion

- din infracțiunea de abuz în serviciu prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. și art. 5 alin. 1 C. pen. **în infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000** cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969]; art. 246 alin. 1 C. pen. [1969] cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969] și art. 5 Noul C. pen., cu aplic. art. 33 lit. b C. pen. [1969];

- din participație improprie la infracțiunea de spălare a banilor prev. și ped. de art. 52 alin. 3 C. pen. rap. la art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019 (fost art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002) cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. și art. 5 C. pen. **în infracțiunea de participație improprie la spălare de bani** prev. și ped. de art. 31 vechiul C. pen. rap. la art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969] și art. 5 alin. 1 C. pen.; ambele cu aplicarea art. 33 lit. a și 34 lit. b. C. pen. [1969].

---

[1]. Tribunalul Vâlcea, Secția Penală – dosar nr. 3221/90/2020 - Încheierea din 17 Ianuarie 2022

La modul teoretic, nu suntem de acord cu schimbarea de încadrare juridică privindu-l pe Horăscu Ion din infracțiunea de abuz în serviciu prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. și art. 5 alin. 1 C. pen. **în infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000** cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969]; art. 246 alin. 1 C.

pen. [1969] cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969] și art. 5 Noua C. pen., cu aplic. art. 33 lit. b C. pen. [1969]; din participatie improprie la infractiunea de spalare a banilor prev. și ped.de art. 52 alin. 3 C. pen. rap. la art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019 (fost art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002) cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. și art. 5 C. pen. **în infractiunea de participatie improprie la spalare de bani prev. și ped. de art. 31 vechiul C. pen. rap. la art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. [1969] și art. 5 alin. 1 C. pen.;** ambele cu aplicarea art. 33 lit. a și 34 lit. b. C. pen. [1969] intrucât vizând infractiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C. pen. limitele de pedeapsă sunt **2-7 ani închisoare care sunt majorate cu o treime** (conform art. 13² din Legea nr. 78/2000 astfel cum a fost modificat la 1.02.2014 de pct. 9 al art. 79 din Legea nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în Monitorul Oficial nr. 757 din 12 noiembrie 2012).

Or, cele două infractiuni distincte în care se propune schimbarea încadrării juridice art. 13² din Legea nr. 78/2000 în legea veche limitele de pedeapsă sunt de la **3-15 ani închisoare**, iar pentru infractiunea prev. de art. 246 C. pen. [1969] sunt de la **6 luni-3 ani închisoare**.

Privind infractiunea de participatie improprie la infractiunea de spalare a banilor prev. și ped.de art. 52 alin. 3 C. pen. rap. la art. 49 alin. 1 lit. b din Legea nr. 129/2019 (fost art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002) cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. și art. 5 C. pen. limitele de pedeapsă sunt de **3-10 ani închisoare** în timp ce art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 prevede limite de pedeapsă de la **3-12 ani închisoare**.

Rezultă cu evidență faptul că privind strict limitele de pedeapsă ale infractiunilor în discuție legea nouă este mai favorabilă în dosar inculpatului.

Privind incidența în speță a prevederilor care reglementează infractiunea continuată – art. 35 C. pen. și art. 41 alin. 2 C. pen. [1969] - în ambele reglementări aplicarea unui spor este facultativă, singura reglementare aparent nefavorabilă în dosar fiind cea privind concursul de infractiuni care, în legea veche este facultativ de aplicat un spor după contopire, în timp ce în legea nouă sporul de aplicat după contopirea pedepselor este obligatorie.

Față de toate aspectele evidențiate opinăm că legea nouă este mai favorabilă în sensul art. 5 C. pen. de aplicat în dosar privindu-l pe Horăscu Ion.

De altfel, este de precizat aspectul că infractiunea prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 constituie o formă specială a infractiunii de abuz în serviciu. Ea trebuie să se raporteze la dispozițiile art. 246 C. pen. [1969] și/sau art. 297 alin. (1) C. pen.

Rezultă astfel că nu este legală o calificare juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului în două infractiuni distincte de abuz (art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 246 C. pen. [1969]), ambele în concurs ideal prev. de art. 33 lit.

b) C. pen. [1969]), corecta încadrare fiind doar aceea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen, deci o singură faptă de abuz.

*

Schimbarea încadrării juridice ridicată fie din oficiu, fie de procuror sau de părți trebuie examinată și prin prisma Deciziei CCR nr. 250/2019^[2].

^[2] Prin Decizia nr. 250/2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 377 alin. (4) teza întâi și art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care instanța de judecată se pronunță cu privire la schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare printr-o hotărâre judecătorească care nu soluționează fondul cauzei.

Astfel, după punerea în discuție instanța se pronunță asupra unei cereri de schimbare a încadrării juridice printr-o încheiere separată de hotărârea asupra fondului cauzei penale. De altfel, nimic nu poate împiedica instanța ca în procesul de deliberare până la momentul pronunțării soluției să aprecieze că încadrarea juridică trebuie menținută cu toate că instanța însăși, din oficiu la termenul din 17 Ianuarie 2022, apus în discuție necesitatea schimbării acesteia. Din folosirea verbului **a pronunța** rezultă voința Curții Constituționale de a tranșa tema în sensul că orice hotărâre (pronunțare) a instanței, indiferent că este de schimbare sau menținere, referitoare la încadrarea juridică a faptei, în contextul dispozițiilor art. 377 alin. (4) și art. 386 alin. (1). C. proc. pen., **trebuie să fie materializată printr-o încheiere care nu soluționează și fondul cauzei.**

Așa fiind, considerăm că Decizia CCR nr. 250/2019 este, ca natură, o decizie interpretativă și are ca sferă de aplicare orice soluție a instanței cu privire la încadrarea juridică a faptei, indiferent dacă, după dezbatere, instanța menține sau modifică încadrarea existentă, fără să conteze cine a invocat chestiunea încadrării juridice (din oficiu, procurorul sau părțile) și, prin urmare, toate pronunțările asupra unor cereri de schimbare a încadrării juridice trebuie realizate separat de hotărârea privitoare la fondul cauzei penale.

Curtea Constituțională a constatat că, pronunțând noua încadrare juridică a faptei direct prin hotărârea judecătorească, la finalul procesului, instanța de judecată privează inculpatul de posibilitatea reală de a se apăra în procesul penal, cu nerespectarea art. 24 alin. (1) din Constituție și îi încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta instituit în art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. a) din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

Curtea Constituțională a statuat că: „numai dispunerea schimbării încadrării juridice a faptei, prin hotărâre care nu soluționează fondul cauzei, ulterior punerii în discuția părților a noii încadrări juridice, însă anterior soluționării cauzei, prin sentință sau decizie, asigură caracterul echitabil al procesului și posibilitatea exercitării în continuare a unei apărări efective, în procesul penal, de către inculpat, în condițiile în care doar în raport cu o

încadrare juridică în mod definitiv stabilită, în cursul procesului penal, iar nu la finalul acestuia, inculpatul își poate face apărări concrete”.

*

(IX). Cererea formulată de procurorul de ședință cu ocazia dezbaterilor în fond, la termenul de judecată din 9 martie 2022, în sensul de a nu se aplica *Decizia Curții Constituționale nr. 302/2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.281 alin.(1) lit.b din Codul de procedură penală și Decizia nr. 26/15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii* prin care s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de Urgență nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, **infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 din Codul Penal, care a cauzat o pagubă materială mai mică sau egală cu echivalentul în lei a 200.000 euro, comisă de o persoană a cărei calitate nu determină incidența dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b din O.U.G. nr. 43/2002 este de competența parchetului nespecializat, iar nu a Direcției Naționale Anticorupție - se constituie într-o negare a statului de drept.**

Revine instanței de judecată obligația de a asigura respectarea legii, în condițiile în care Statul Român trebuie să asigure un cadru legal de funcționare a justiției și nu să plaseze România în sfera unui stat eșuat sau a unor protocoale care au fost denunțate și scoase în afara cadrului legal de funcționare a justiției de către Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție.

Subliniem faptul că exercitarea funcției de judecător/procuror cu *gravă neglijență* sau *rea credință* constituie abatere disciplinară potrivit **Legii nr. 303/ 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.**

Legea nr. 303/ 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată

Art. 99

- ș)** nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii;
- t)** exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. 99¹ (1) Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

(2) Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

*

Față de considerentele expuse, urmează ca instanța să dispună trimiterea dosarului la un parchet nespecializat, care să efectueze în mod legal urmărirea penală în cauză vizând faptele pentru care inc. Horăscu Ion a fost acuzat întrucât infracțiunile vizându-l pe acesta sunt conexe și subsecvente infracțiunii de abuz în serviciu și, pe cale de consecință, urmărirea penală trebuie efectuată de un parchet competent pentru toate faptele.

Cu considerație,

Inculpat Horăscu Ion

prin avocat Nicolae Trăistaru

[Împuternicire avocațială nr. 5553540/14 I 2022
Baroul București]

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO